

Stjernestunder og urent trav fra Fyns Rytmiske Talentskole

Der gemmer sig et enorm potentiale på Fyns Rytmiske Talentskole, der vitterligt emmer af talent.

Nogle af eleverne er efterhånden blevet så kompetente, at det får deres knap så dygtige medstuderende til at fremstå - hvis ikke udygtige, så i hvert fald på et helt andet niveau.

Nu er der tale om unge mennesker, så lad mig benytte "ingen nævnt - ingen glemt"-metoden og blot konstatere, at flere instrumentalister og vokaler i mine ører har formået til at udgive et helt

album på egne ben. Mens andre må tage endnu en - og gerne flere tørne for at slibe teknikken og stemmebåndet til. På en pladeudgivelse skal man altså kunne levere en ren tone. Ellers må man tage sangen om, om og om igen, til den sidder i skabet.

Det sagt, så kan man kun påskønne hele projektets fokus på "rigtig musik" og flere fængende nykompositioner til udgivelsen.

Simon Staun

Pop/jazz/rock

★★★★☆

Fyns Rytmiske Talentskole: "2012-2013"
The Farm-Music

På sin husgavl har Niels Jongdal malet denne madonna, der fra gaden ser ud, som står hun skulpturelt i en udhugget niche. I virkeligheden er hun et grisaillesmaleri i trompe l'oeil-genren.

Dejlig debut

Forsangeren fra Blue

Foundation besluttede i 2009 at forfølge sine egne musikalske ambitioner. Heldigvis. For mens anmeldere har

svømmet over i ros til Marie Key den seneste tid, har Kirstine Stubbe Teglbjærg begået et album, der vokalt, lyrisk, melodisk og stemningsfuldt overgår det med flere længder. Abningsnummeret "Drømmenes lyd" er så vanvittigt velarrangeret og kronisk elektrisk, at det må kandidere til årets smukkeste, danske sang. Et ubeskriveligt atmosfærisk og sanseligt nummer, der får følgeskab af otte helstøbte melodier, der dog ikke får samme "mesterværk"-prædikat på klistret. På dansk får hendes stemme en helt anden dimension, og at høre hendes fine, næsten hviskende vokal synge "du dufter af mynte og hav" gør tilhørsforholdet og intensiteten desto større. For at citere albummets andet sang, føler man sig særdeles "levende igen" med Kirstine Stubbe Teglbjærg i strålende form. Simon Staun

Pop/alternativ

★★★★☆

Kirstine Stubbe Teglbjærg: "Hamskifte"
A:larm music

Black City rocker ufortrødent videre

Danske Black City debuterede i 2010 med det selvbetitlede album "Black City", som slog stilen an med en solid omgang guitarrock a la Foo Fighters. Det sikrede blandt andet gruppen en opvarmningstjans for AC/DC i Horsens, og forventninger til den svære to'er "Fire" har været ganske høje. Det lader dog ikke til at have tynget kvartetten, som ufortrødent rocker videre på endnu et fornemt udspil med international sound. Numrene er veldrejede og melodiske, men mister ikke deres kant,

rock

★★★★☆

Black City: "Fire"
Mermaid Records/Sony Music

og Black City synes for alvor at slå sit navn fast med syv-tommersøm i gulvbrædderne på den danske rockscene. Dette skyldes ikke mindst forsanger Bjørn Poulsens, der med sin kontante vokal og fuck you-attitude tilfører gruppen noget helt særligt. Han er en vaskeægte frontmand, og han får plads til at være det. Black City lyder

dog stadig som et regulært band, som har fælles fokus på produktet. Det holder. Rune Moesgaard

Glimrende musikalsk komik

Rune Tolsgaard og Esben Pretzmann har gennem længere tid optrådt med deres duo-show, og nu udkommer det musikalske vidnesbyrd på album.

Overraskelsesmomentet er naturligvis til at overse, når man allerede har stiftet bekendtskab med sangene live. Til gengæld er deres sangskriver-tæft ikke til at overhøre. Ingen af dem er voldsomt interessante sangere, men deres finurlige tekster og flere steder kløgtige melodiske fornemmelse reder dem

Rock/humor

★★★★☆

Tolsgaard og Pretzmann: "Vores lille hemmelighed"
Target

tørskoet i land. Komikken bliver aldrig komisk, og duoen samt de medvirkende musikere skal roses for at have skabt yderst lytbare melodier med flere - ment positivt - grinagtige højdepunkter.

Den svenske "Jävla danska bögar" er jeg helt forgabt i, og så er "Finger" en farvel og tak-sang, man kun kan klaske sig på lårene over.

Kom nu P3.

Spil den!
Simon Staun

Smal musik med bred appel

Det fine samarbejde mellem det danske pladeselskab Dacapo og New York Philharmonic omfatter ikke kun "The Carl Nielsen Project".

Orkestret får på denne cd i den grad mulighed for at udfolde sig i tre bestillingsværker til deres huskomponist i årene 2009-2012, finske Magnus Lindberg. Hans "EXPO" og "Al Largo" udspyr nervøse, buldrende energier med overlag af langsom puls i kontra-

ster og disharmonier, med messing, træblæsere og slagtpøj i fokus.

Chefdirigent Alan Gilberts overblik og kendskab til komponistens univiers mærkes også i den 2. klaverkoncert - knapt så bjergtagende som de to andre værker på cd'en - men med megen Ravelsk og russisk inspiration, ekvilibristisk udført af pianisten Yefim Bronfman. Mikael Krarup

★★★★☆

Magnus Lindberg: "EXPO - Piano Concerto no. 2 - Al Largo"
Dacapo

Det rene blændværk

fortsat fra foregåendeside

fik ved den lejlighed afprøvet alle materialer. Alle!

- Jeg malede marmor på gips og træ, på gulve, paneler, murværk. Det letteste er selvfølgelig en helt plan overflade.

Hans begejstring smitter.

Ikke bare hjemme i stuen, hvor han så levende fortæller om sit fag - uden i øvrigt at have presente eksempler på sin kunnen - men også fagligt, hvorfor Svendborg Erhvervsskole er blevet den ledende skole inden for de-